

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՒՄՆԵՐ.— Յովհաննէս Թիւթիւնճիի ժամանակ, երկիրը բաժնուած էր՝ ըստ աւատական գրութեան՝ եօթը ճորտ թագաւորութիւններու (164—167): Ասոնք էին.

1.— Տուժպիա գլխաւոր և կայսեր սեփական Լրկիրը:

2.— Տիգրէ (Tigri)

3.— Աշղավ (հաւանօրէն այսօրուան Շոան)

4.— Բագա

5.— Հասէ (Haussé)

6.— Ճիլկա

7.— Սէննար, որ կը գտնուէր օսմանեան և հապէշական սահմաններու միջև՝ օսմ. գերիշխանութեան տակ:

120 տարի յետոյ դարձեալ ունէր 7 գլխաւոր բաժանում (Ագոնց, նոյն, էջ 551), սակայն տարբերութիւններով:

Չարմանալի է, որ Ագոնց կ'ըսէ թէ «աւելարհագիրք չեն համաձայն ի բաժանել զայս աւելարհն ի գաւառս եւ ի քաղաւորութիւնս» և կը յարէ, թէ «մանք բուեն 40 քաղաւորութիւնս կամ գաւառս».

Լուգուֆոս, ըստ Պիշինկ ստուգարան պատմիչին, հապէշական 30 գաւառ կը թուէ, իսկ Տէ Լա Հարը կը յիշատակէ 5 թագաւորութիւններ և վեց ուրիշ գաւառներ. որոնցմէ ոմանք բոլորովին հպատակ են հապէշ կայսեր և այլք՝ սոսկ հարկատու:

Իսկ Պիշինկ կը նշանակէ 7 նահանգներ, որոնք են Տեմպեա, Դիկրէ, Պակամիսեա, Կոյամ, Ամարա, Ենարիա և Սոհա, որոնց ամէն մէկը ունի 24 կուսակալութիւններ:

Ինչպէս կը տեսնուի, ամէն ինչ անհաստատ և